

Det heromhandlede afsnit om afgifter ved skifte omfatter samtlige herhenhørende lovbestemmelser og er af systematiske grunde opdelt i 2 kapitler omfattende henholdsvis afgifter for offentlig bobehandling og for andre skifteforretninger.

De foreslåede bestemmelser bygger i ikke ringe omfang på gældende ret og praksis i tilslutning hertil, men indeholder dog på adskillige punkter ret væsentlige ændringer, hvoraf følgende skal fremhæves:

For så vidt angår *afgifterne for offentlig bobehandling* foreslås, at afgiften fremtidig alene beregnes på grundlag af vedkommende bøs formuemasse, medens den efter gældende ret i solvente boer tillige beregnes på grundlag af den beholdne formue, jfr. forslagets § 28 stk. 1, og § 31.

Den i skifteafgiftslovens § 3, stk. 1, litra a, hjemlede differentiering af masseafgiften af på den ene side boer, i hvilke arv og gæld vedgås samt af dødsboer, i hvilke den efterlevende ægtefælle skifter med den førstafdødes arvinger, og på den anden side alle andre boer foreslås ophævet.

Nedsættelsesreglerne i skifteafgiftslovens § 3, stk. 2, nr. 1 og 2, er en del ændrede ved bestemmelserne i forslagets § 29, bl. a. således, at der kun undtagelsesvis bliver tale om nedsættelse af afgiften af eksekutorboer, medens der gives adgang til nedsættelse af skifteafgiften ved skifte af fællesbo i ægtefællers levende live til en fast afgift på 100 kr.

Der foreslås en betydelig forenkling af skifteafgiften i eksekutorboer, jfr. herom yderligere bemærkninger i det følgende.

For så vidt angår *afgifterne for andre skifteforretninger* foreslås afgiften efter skifteafgiftslovens § 6 d for skifterettens revision af opgørelser efter skifte-lovens § 78 afskaffet, idet der, når boet har været under skifterettens behandling, næppe bør svares afgift ud over sædvanlig skifteafgift. De tilfælde af denne art, hvor boet ikke har været taget under behandling af skifteretten, er så fåtallige, at en afgift i disse tilfælde er uden fiskal interesse.

Af bestemmelserne i det heromhandlede afsnit knytter der sig størst interesse til reglerne om *afgifterne for offentlig bobehandling*, da disse afgifter udgør den overvejende del af afgiftsprovenuet hidrørende fra skiftevesenet. Man har herved i særlig grad haft for øje, at en reform af reglerne om skifteafgift af eksekutorboer må anses for meget påkrævet, jfr. bemærkningerne til § 28, stk. 1, nr. 2.

Bestemmelser om fastsættelse af vederlag til vidner ved skifteforretninger og til de af skifteretterne udmeldte vurderingsmænd og endvidere til sognefogederne for de af dem foretagne registreringsforretninger i dødsboer er optaget i §§ 1, 2 og 4 i justitsministeriets lovforslag.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til de vedkommende bestemmelser.

Til kapitel 5.

Offentlig bobehandling.

Til § 27.

Bestemmelsen svarer til skifteafgiftslovens § 1, stk. 1, men er forskellig herfra dels ved at de i tvangsakkordloven omhandlede akkordboer er omfattet af de foreslåede regler, dels ved at principielt alle eksekutorboer er undergivet skifteafgiftspligt i henhold til disse regler, jfr. § 28, stk. 1, nr. 2, og bemærkningerne hertil. Herudover medfører § 27 ingen ændring i gældende ret. Reglerne i kapitlet finder således også anvendelse på reassumtionsboer, jfr. § 32. „Boer, der behandles af skifteretter“, må forstås i overensstemmelse med konkurs- og skifte-lovgivningen.

Til § 28.

Efter skifteafgiftslovens § 3, litra a og b, sammenholdt med forhøjelsesloven af 12. april 1957, udgør skifteafgiften af boer, i hvilke arv og gæld vedgås, samt af dødsboer, i hvilke den efterlevende ægtefælle skifter med den førstafdødes arvinger, $\frac{2}{3}$ pct. og af alle andre boer, herunder konkursboer, $\frac{1}{3}$ pct. af boets hele formuemasse uden fradrag af gæld eller deslige og desuden af de boer, hvis beholdne formue udgør 400 kr. eller derover, 1 pct. af den beholdne formue.

Forud for skifteafgiftsloven udgjorde skifteafgiften af alle af skifteretten færdigbehandlede boer $\frac{13}{5}$ pct. af boets masse, jfr. sportelreglementets § 86 sammenholdt med § 156.

Ved skifteafgiftsloven nedsattes masseafgiften til henholdsvis $\frac{1}{3}$ pct. og $\frac{2}{3}$ pct. samtidig med, at der indførtes en afgift på $\frac{1}{2}$ pct. af boets beholdne formue.

Ved forhøjelsesloven af 1957 fordobledes afgifterne, således at masseafgiften nu udgør henholdsvis $\frac{2}{3}$ pct. og $1\frac{1}{3}$ pct. og afgiften af den beholdne formue 1 pct.

Den differentiering af afgiftstilsvaret i færdigbehandlede skifteretsboer, som finder sted efter de gældende afgiftsregler, modsvares næppe af tilsvarende forskelle i omfanget af skifterettens arbejde med de forskellige grupper af boer, idet vanskelighederne ved et bøs behandling i første række beror på dets konkrete forhold.

Alt taget i betragtning forekommer *boets formuemasse* gennemsnitlig at være det bedste grundlag for udmålingen af afgiftstilsvaret, og det foreslås